

శ్రీమద్గురు పాదారవిందాభ్యాసము.

శ్రీ మ ద వై వే త ర హ స్య ము.

నేను చిన్నతనమునుండియు శ్రీమద్వేదాంత సా
రామృత పాన పర 'వశులగు సాందీప-శ్రీకృష్ణ-శ్రీధ
ర-చిన్నగురు-భీమగురు - నుందరరామగురు- శ్రీశంక
రాచార్య- వేమన- శివరామదీక్షిత- శ్రీమదప్పయ -దీ
క్షితాది గురుపరంపరాగత ప్రభావాశీషములగు జ
గద్గురు విశ్వనాథావధూత స్వాములవారి ప్లాదపద్మ
సన్నిధాన సన్నివాస సత్ర భావంబున దూరీకృత స
కలదురితుండనై యమ్మహామహునిచే నించుకబోధితుం
డనై తదీయ గురుపర స్నేహ ప్రవర్ధిత జ్ఞానదీపాం
కురంబున నాకన్నయర్థంబు 'నాస్నేహ బృందమున
కుర దెలియఁజేయుట యుక్తంబనియెంచి నాకుందోచి
వ పగిది సకలముముక్షుజనతారక్షం బగునటయు వేమ
నాదులు చెప్పిన పద్యముల వదువునఁ బద్యరూపము
గఁ జెప్పినఁ బాఠకులకు బఠనోప యోగంబుగ నుం
డునని తేట తెనుగు మాటలతోఁగొంతగ్రంథమువ్రా
సి యస్మద్గురు వరులచేఁ బరిష్కరించి తదాజ్ఞాను
సారముగ నిపుడీ గ్రంథమును బ్రచుర పఱచి నాఁడ
ను. సజ్జనులిందలి సారముచే గ్రహింతు రని నమ్ముచు
న్నాఁడను.

చెడ్డి - వేంకట నా/బ్రహ్మణ్యము.

శ్రీ రస్తు.

శుభమస్తు - అవిఘ్నమస్తు.

శ్రీరామ మూర్తయే నమః.

శ్రీగురు చరణార విందాభ్యాన్నమః.

అ ద్వై త ర హ స్య ము.

కీ॥ శ్రీలక్ష్మీశః జనాదృశః । పాలిత వరభక్తజా
ల భావనలోలా । చాలిత దుఃఖసమూహః । శ్రీలాలిత
హృదయధామ శ్రీరఘురామా॥ (౧)

గీ॥ శ్రీరమానాథ గురువర చిన్మయాత్మ । వరద
వైకుంఠ పావన వాసుదేవ । అచ్యుతానంద గోవింద
హరి ముకుంద । నిన్ను దలంచుచు గృతినేతు నిష్క
లాత్మ॥ (౨)

గీ॥ రక్తసిత కృష్ణరుచి నేకయుక్తిమెప్పి । బ్రహ్మ
రుద్ర రమేశులై పరగుచున్న । త్రిపుటికవ్వల మెఱసె
దుతేజమెంచి । దీనికంటె పరంబైన వానినెంత॥ (౩)

గీ॥ ధేమామందు నటించు నానోహమెంచి । పం
చకళలకు నవ్వలి పరముగాంచి । దశవిధంబుల నాద
ముల్ దగభజించి । దానిఁదెలిపెను తెలివినెంతయు
ను దెలిసి । కృత్యునర్చెద గురునకుబ్రీతిగా॥ (౪)

గీ॥ బాల్యమున నాకుఁ దారక పరమ మంత్ర ।
జపము నేరిపి ప్రోచిన సద్గురుండు । క్షీతిని నయ్యల
సోమయాజి కులవర్యుఁ । దైనశ్రీపాపయార్యుని న
భినుతింతు॥ (౫)

గీ॥ విశ్వనాథావధూతను వినుతి జేసి । పూజ
లొనరించి మదిని సంపూర్ణభక్తి । వెలయగా దత్ప
దాభోజములకు మ్రొక్కి । మరియు బుధకోటికెల్ల
నమస్కరించి॥ (౬)

గీ॥ శ్రీకరంబుగ రెడ్డి వంశైక భూషణుండ
నానెప్పు బ్రహ్మయాఖ్యుండు గనియె । నాత్మసతిమై
న శేషాంబయందు మమ్ము । బుత్రకుల నేమ్వరను
నెక్కపుత్రి నతఁడు॥ (౭)

గీ॥ అందు రెండవ వాఁడనై యలరుచోడ ।
నవనివేంకట సుబ్బరాయుండ గంగ । నెగడు శ్రీరా
మభక్తుండ నిర్మలుండ । సముచి తాద్వైత విద్యాని
చారపరుడ॥ (౮)

ఆ॥ అయిన నామనంబునందు నీకంకితం । బొప్పు
నట్టు లేనుజెప్పఁబూని । యున్న పద్యసమితి మన్నిం
చి వినుము శ్రీ రఘుకులాబ్ధి సోమ నామనామ॥ (౯)

గీ॥ శ్రీగణాధీశు సురసుతు శేష భూషుఁ । పా
ర్వతీసుతు విఘ్నేశుఁ బరమపురుషు । నేనుమదినుం
చి మిమునెంతు నిశ్చయముగ । రఘుకులాంభోధి
సోమ శ్రీరామ నామ॥ (౧౦)

ఆ॥ ఇల్లుజొచ్చి కుక్కయిడిన దొంతులుగూల్చు ।

నష్టు కుకవి తప్పు అరయుఁ గృతిని । తప్పులున్నది
ద్దు దగసత్క వీండుండఱు । రఘుకులాబ్ధి సోమ రా
మ నామ॥ (౧౧)

గీ॥ శ్రీకరంబుగ గురుకృపఁ జెందుకొఱకు । రా
మనీమూర్తి మదిలోన్ నెఱచేమనిల్చి । పూజలొనరిం
చి నిన్నిచే బొగడుచుండు । రఘుకులాంబోధి సో
మ శ్రీరామనామ॥ (౧౨)

గీ॥ శ్రీకరంబైన బ్రహ్మంబుఁ జెందుకొఱకు । స
ద్గురుస్వామి నామది సన్నతించి । గీతత్రిశతిని జె
ప్పెద్య గీర్తి మెఱయ । రఘుకులాంబోధి సోమ శ్రీ
రామనామ॥ (౧౩)

గీ॥ షంచవింశతి తత్వముల్ ఒరగఁజూచి । ధరణి
పద్వింశేకుని మదిఁదలఁచి మ్రొక్కి । పరమపథమైన
బ్రహ్మంబు బయలుసేతు । రఘుకులాంబోధి సోమ
శ్రీరామ నామ॥ (౧౪)

గీ॥ ఆత్మతానమ్మ భావంబు నరయతేక । యెండ
వాళల మంచున నేపుదరిగి । వాయువునుఁ బట్టి
కూర్చున్న మాయదెగునె । రఘుకులాంబోధి సోమ
శ్రీరామ నామ॥ (౧౫)

ఆ॥ ఆత్మమంత్ర మహిమ యాత్మయందగలియు ।
బాహ్యమల్లిత మహిమ ప్రకృతిఁ గలియు । బా
హ్యమంత్ర మిపుడు పరమని జూచితి । రఘుకులాబ్ధి
సోమ రామ నామ॥ (౧౬)

అ॥ ఆగురరులఁ గెంటియాత్మ తత్త్వంబుఁదా ।

రరయలేనిమనుజులవనిలోన । ముక్తిగనకమోహసక్తు
లై చెడుమరు । రఘుకులాద్ధిసోమ రామనామ॥(౧౭)

ఆ॥ దశవిధేంద్రియముల పశేముసేయక యున్న ।
శశినిబోలు జ్యోతివశమెచేర । దద్విధంబు నీదుదయ
లేక గల్గునే । రఘుకులాద్ధి సోమ రామనామ॥(౧౮)

ఆ॥ రాజగుహ్యమైన రాజయోగంబును । శ్రద్ధతో
డ సరులుసలుపలేక । యడవిదిరుగఁ దిరుగ నందవచ్చు
నెముక్తి । రఘు కులాద్ధి సోమ రామనామ॥(౧౯)

గీ॥ రాజయోగంబు బూని నిరంతరంబు । మూ
డుయోగపదంబుల ముక్తిగనన్తి । తీర్థవాసులు మో
క్షంబు తెరువు గనిరె । రఘుకులాంభోధి సోమ శ్రీ
రామ నామ॥ (౨౦)

గీ॥ అవని భేదరి భూదరి యనగమధ్య । మంబ
నంగవల్క్యుఖయు శాంభోవి యనంగ । నైదు లక్ష్య
ములేఁ గన్నులారఁగఁటిరఘు॥ (౨౧)

ఆ॥ సద్గురు ప్రసాద సరణిచే నీనైదు । లక్ష్య
ములనెఱింగి లక్ష్యమొంద । ఎలయుగానిశాస్త్రవై
ఖరి గనరాదు । రఘు॥ (౨౨)

అ॥ ముక్కు కనులు చెవులు ముకుళించి ద్విద
ళాబ్జ । మధ్యమందు దృష్టి మలచి నిలిపి । చూడవ
ల్క్యుఖియన సాంపాదమీ ముద్రదైవై ॥రఘు॥ (౨౩)

గీ॥ అంతరంగంబునందునిరంతరంబు । దృష్టినిక్షిం
చు వారికిఁ దృప్తిదీర । నీదుపదమెచ్చి ప్రోతువు ని
గమవినుత । రఘు॥ (౨౪)

గీ॥ ఘనచిదాకాశ మందన గానుపించు । ఘం
టవలె మ్రోయు రవముగా నుండఁజెవుల । వింటిన
సూత్రోవుచుని వేడఁకొంటిసెన్ను । రఘు॥ (౨౫)

గీ॥ అరయ నాదం బకారం బనంగనెప్పు । మిం
చుకళను మకారంబటంచు దెలిసి । బిందువునుకార
మంచు సంప్రీతిదలతు । రఘు॥ (౨౬)

గీ॥ అరయ నీమూడం వర్ణంబులవారఁగుఁడె నీ ఘ
నత్రయోంకార వర్ణంబుగాఁగనెప్పె । నట్టివర్ణంబునీన
నియాత్మఁడెఱుతు । రఘు॥ (౨౭)

గీ॥ ప్రణవనాథ రసామృత పానరతుని । గనిన
యంతనె దోషముల్ గఁడఁడంగు । నంచుదర్శించు
చుందుర్ల య్యార్యవరులు । రఘు॥ (౨౮)

గీ॥ కన్నుగవ దేశికుని యాజ్ఞఁగాఁబిమ్మాభి । బొ
మలనడుము వళద్యయ కమలమందు । దృష్టినిలుపుచుఁ
గాంతనీ తేజమచట । రఘు॥ (౨౯)

ఆ॥ రెండుపాకు లెపుడు రేబగల్ భూమధ్య ।
దేశమునకు మలచి తేజముగను । చైక్యమెఱగువా
రికది గదామోక్షఁబు । రఘు॥ (౩౦)

ఆ॥ అరసి చూచుచుంటి నాకాశపంచకా । ద్యం
తరమున నున్న హంస మహిమ । నిట్టిపరమ హంస
మీవని పట్టితి । రఘు॥ (౩౧)

ఆ॥ ఫాలమునను దృష్టి బాగుగా నిల్చుచు । క
మలమిత్రనహ్ని కమలవైరి । మండలముల నడచు
నుండిన్ నినుఁజూతు । రఘు॥ (౩౨)

అ ద్వై త ర హ స్య ము.

ఆ॥ అట్టి మండలత్ర యాంతరమున నిండు । చం
దమామ పోల్కి నందముగను । వెలుగుచుండు నిన్ను
వినుతింతు నేప్రొద్దు ।రఘు॥ (33)

గీ॥ వసుధనివ్వరిములువలె నగదుగనుచు । పీత
మ్రోయణురీతి నెప్పెడు వెలుగు । జూతుననిశంబు
నవ్వుయసుఖముఁ గోరి ।రఘు॥ (34)

అ॥ హంస మార్గ మెప్పు డరసి శోధింపక । య
డవులను జరింతురజ్జులెల్ల । నుటకదిరుగగానె ధోరు
కునో మోక్షంబు ।రఘు॥ (35)

అ॥ బిందువనిన బుద్ధివృత్తి ధాదీపింప । నందు
నాద దశకమరయఁ దోచువీనివలన కళయువిశదమై
కాన్పించు ।రఘు॥ (36)

ఆ॥ హంసతత్వ మవనినభ్యసించిన వారి । యఘ
ము లుడిపి రచినుఖాప్తి నెసఁగు । నట్టినునిముగోరర
క్కటా జనులేమొ ।రఘు॥ (37)

ఆ॥ సోహవనిన పల్కు శోధింపరజ్జులు । పర
ము దనుకు నెట్లుబడయవచ్చు । దాని యర్థమెదేలఁ
దలపోయ లేకున్న ।రఘు॥ (38)

ఆ॥ ఆరు కమలములను హంస వర్తించును । నె
లయ నిర్వదొక్కవేల యారు । నూరుమారులట్టి నీ
రహస్యముగంటి ।రఘు॥ (39)

ఆ॥ మొదటి చక్రమహిమ ముదముతో జూచి
న । వశవసాక్షరముల వరలునందు । నెసగు గజము
ఖండవీవెకాదలతును ।రఘు॥ (40)

గీ॥ ఆరు తేకులతోడత నమరిరక్త । కాంతిజెలు
నొందు రెండవ కమలిమందు । పద్మజుండన వెలు
గొందు ప్రభుడవీవె ।రఘు॥ (౪౧)

గీ॥ దశదళో పేతమై చూడదనరు నాభి । కమల
మదియును ఘణిపూశకంబన్యంగ । నందువిష్ణుస్వరూ
పుండ వగుదువీవె ।రఘు॥ (౪౨)

ఆ॥ ఏడునైదు తేకు లెసగుచునుండన । నోహ
తాఖిల మెరయునట్టి యబ్జ । మందు రుద్రమూర్తి వగు
చు శ్రీడింతువు ।రఘు॥ (౪౩)

ఆ॥ ఆరుపదియు తేకులమర కంఠప్రదే । శేనున
వెలయుశుద్ధ కమలమందు । నాత్మరూపి వగుచునల
రెడు గీమఁ గొల్తు ।రఘు॥ (౪౪)

గీ॥ రెండుతేకులతో గూడినిండు రుచుల౪ । నెగ
డు భూమధ్య కమలకర్ణిక జెలంగు । నట్టిపరమా
త్మపీవని యభినుతింతు ।రఘు॥ (౪౫)

గీ॥ బ్రహ్మరంధ్రమునను సహస్రసారమగుచు । బ్ర
జ్వరిల్లెడు చక్రాంతరంబునందు । ఘనత గురుమూర్తి
వైయొప్పు నిను భజింతు ।రఘు॥ (౪౬)

గీ॥ ఆసహస్రసార చక్రమందరసి చూడ । సూర్య
చంద్రాఖ్య నాడులు సాంపుమీర । గుడినెడమగూ
డి పర్తింఁచుగుఱుతులివియె ।రఘు॥ (౪౭)

ఆ॥ అర్కశేఖర నడుమ నాత్మస్వరూపమై మె
రయుచుండు బ్రహ్మమరుదు మీఱ । యదినుషుచ్చు
యంఘు నభినుతింతురు బుధుల్ ।రఘు॥ (౪౮)

౮ అద్వైత రహస్యము.

ఆ॥ అజప హంసహాసా ననిశంబు శోధించి ద్వి
దళకమలము నను గుదురు కంటిచి నీదుపాదయుగ
ము నేనిదేహజింతు | రఘు॥ (౪౯)

గీ॥ అంగముననున్న యాచిందు వరసిచూడ | లి
గమందున నావంబు లీనమైన | తత్కృతానంద మీ
వనితలపుంగులకిరఘు॥ (౫౦)

గీ॥ హరికల్పాధ్వనుల హరహమాత్మఁ గూర్చి |
రూపమొక్కటిగాఁ జేసి రూఢికంటి | తానుస్థివల్ల,
చుండెలిసితి తలపులోన | రఘు॥ (౫౧)

గీ॥ సాంఖ్య యోగంబు దల్లప నిస్సంశయముఁ
గూర్చకమనస్క భావంబుజేర్పరాదు | గానఁ నన్నా
ర్థమునఁ దానిఁగాంతు మదిని | రఘు॥ (౫౨)

గీ॥ నిర్భరంబుగ బుద్ధిని నిల్పిజూడ | రేమిపా
పంబువచ్చునో యేమిపోనో | చూడఁజూడ గనిన్ను
ను జూతురు గద | రఘు॥ (౫౩)

ఆ॥ ఆరుమూడుగట్టి యమలతత్వముఁ గాంచ
కట్టె చెడుదు రకట యజ్ఞజనము | లారు భావమునను
నడగింప నేరరో | రఘు॥ (౫౪)

ఆ॥ అంతరంగ నిలయు నాత్మనిఁ జూడక | చిం
తయనెమ నడవిచిక్కుపడుట | వింతకాదెనిన్ను వె
దుక లేరజ్ఞులు | రఘు॥ (౫౫)

ఆ॥ అనిలమానసముల హంసనుగూర్చియు | నె
ప్పుడజప సూత్ర మెఱుంగ రకట | యెఱుగకున్న
నెల్లుదొరుకును మోక్షంబు | రఘు॥ (౫౬)

అ వైవే త ర హ స్య ము.

అ॥ పరమగురుని పాద సరసిజంబులు జేరి । హ
దభేదములను వదలి బ్రహ్మ । నాదమాలకించి మో
దమందఁగవలె ।రఘు॥ (౭౫)

అ॥ ఈరహస్య మెఱుంగకే పోకఁబోయినఁ । జ
త్తశుద్ధిగాదు చింతబోదు । పెక్కుత్రోవలున్న । ని
క్కంబుగనవలె ।రఘు॥ (౭౬)

అ॥ చింతనైవకున్న జిక్కునా మోక్షంబుగిది
తయనెడు కాననారితరమునఁ । గామ మృగముచేత
గ్రసించురహ బదుఁగాని ।రఘు॥ (౭౭)

అ॥ అనిలమానసముల హంసను గూర్చినై ।యా
రుచక్రములను ననవరతము । నామచున్నయట్టి హం
సంబు నీవెకా ।రఘు॥ (౭౮)

అ॥ పూరకంబులోన పొందు హకారంబు కుం
భకంబు బిందుకూటమయ్యె । రేచకముసకార సూ
చకమాగదా ।రఘు॥ (౭౯)

అ॥ ఏలనాసలుడిగి నీలతో యదమధ్య । నిగమే
వీధినున్న నిన్నుగాంచ । రజ్జులాసలుడఁగ కబ్బునా
మోక్షంబు ।రఘు॥ (౮౦)

గీ॥ అలసహస్రాక్ష మందున్నయట్టిపరముఁ । జూ
డ నేరక శిలలందు జూచిరేని । మగుడజన్మంబు గల్గదే
మానవులకు ।రఘు॥ (౮౧)

గీ॥ పండువెన్నెలోపల పరమమగుచు । నిండు
కున్నట్టి బ్రహ్మంబొకండ దాని । నైకృతావంబుగాంచు
నయ్యార్థ వరుఁడు ।రఘు॥ (౮౨)

గీ॥ వేయిప్రేకుల నడుమను వెలుగుచున్నా॥ కాం
తజూడని వారికిఁ గలదెముక్తి॥ జూచువారిని జాలక
నఁ జూతురకట॥రఘు॥ (౬౫)

ఆ॥ తర్కశాస్త్ర శరణిఁ దరచి శోధించిన॥ ప
రమపదము తనకు బట్టువడున॥ యప్రతర్క్య మనె
డు నాశ్రుతి దెలియక॥రఘు॥ (౬౬)

గీ॥ నీలతో యదాంతరమున జాలదీప్తి॥ మెఱ
యు సౌదామినీ వల్లి కరణి నుడు॥ నిర్గుణత్వంబె
శ్రుత్యంత నిగదితంబు॥రఘు॥ (౬౭)

ఆ॥ పూర్వసాంఖ్యమెల్లఁబొలియుంచి యుత్తర॥
సౌమ్య సాంఖ్య యెఁగసరణిదెలిసి॥ పరముఁజూచు
హరు పరికింప యోగులు॥రఘు॥ (౬౮)

గీ॥ అంతగాంతర త్రిపుటిలో ననవరతము॥ జూ
చిశోధించి శోధించి చోద్యమంట॥ యదియు తానన్న
వార లేయాత్మవిదులు॥రఘు॥ (౬౯)

గీ॥ దేహగేహాది మోహంబుఁద్రెంచివైచి॥ సో
హమనియెడు నాగమసూక్తిఁ దెలిసి॥ కడకుగైపల్య
పదవిని గందురెపుడు॥రఘు॥ (౭౦)

ఆ॥ నదులుమూటికవల నాతిఁజూచినవారు॥ కో
తిపనులుసేయఁ గోరబోరు॥ జ్యోతిలోనగలసి జ్యో
తితామగుదురు॥రఘు॥ (౭౧)

గీ॥ నాల్గురంగుల కావల నాతియుండు॥ నా
తి నెఱిగినవారలు నీతిపరులు॥ నీతిలేకున్న జ్యోతిని
జూతురెట్లు॥రఘు॥ (౭౨)

ఆ॥ పాపనంటియున్న పరమదాఁజూచిన । పా
పపుణ్యములను బొపుచుండు । పాపపుణ్యములను బ
రిమార్పఁబరమాను ।రఘు॥ (23)

ఆ॥ నీలమేఘమందు నిక్కంబుజూచిన । కాలయ
మాని బాధఁగడకుఁ ద్రోయు । మూలనున్న జ్యోతి
మేలుగాఁ బొందును ।రఘు॥ (24)

ఆ॥ పలుపు గాళ్లుదెచ్చి ప్రతిమలుగావించి । దే
వుడనుచు మ్రొక్క దేవుడగునె । దేహగేహపర
ముఁ దెలఁచునివారికి ।రఘు॥ (25)

గీ॥ సప్తకోటి మహామంత్ర జాలమెల్ల । చిత్తవి
భ్రమమేకాని శివపదంబు । జేరనేదిని నిక్కంబు సా
రసాక్ష ।రఘు॥ (26)

గీ॥ అవని మంత్రంబు లెన్నెన నభ్యసించి । చే
యుజపమున మతియేమి జెందుముక్తి । యజప సా
రంబు గనవలెనంతెగాక ।రఘు॥ (27)

ఆ॥ నాల్గుపాపలెపుడు నాటించి చూచిన । కో
టిసూర్యులొక్క చోటనిలిచి । నల్లువెలుగు దానికా
పల పరమందు ।రఘు॥ (28)

గీ॥ నాల్గురంగు లథిష్ఠించి నాఁతియుండు । నాఁ
తి శిరమున నెక్కటే కోతియుండు । కోతి శిరము
న జ్యోతితాఁగూడివెల్లు ।రఘు॥ (29)

ఆ॥ దేహమునకు చివర దేహంబులోపల । దేవు
డలరుచుండు తేటగాఁగనట్టి తేటతోడనైక్యమొం
దఁగవలె ।రఘు॥ (౩౦)

అ॥ నాసికంబు చివరనలిఁజూచువారికి । బ్రహ్మచు
నగ దా నె బట్టబయలు । తనరునట్టి బయల దాను
నిల్వగవలె ।రఘు॥ (౨౦)

అ॥ నాదమూలకించి నాదముదూలించి । యట్టి నా
దమునకు నైక్యమెఱిగి । యెఱిగియుండునట్టి యెఱు
క తాఁగావలె ।రఘు॥ (౨౧)

అ॥ వెలుగుకన్న పరమువెదుక వేరేలేదు । వెలు
గుఁ జూచువారు వేత్తలరయః । వెలుగుజూడకున్న
వేత్తలెట్లగుదురు ।రఘు॥ (౨౨)

గీ॥ రెండుపక్షులలోపల నిండియున్న । పండువె
న్నెల జూచిన భక్తులకును । కరతలామలకము మోక్ష
కాంతయెపుడు ।రఘు॥ (౨౩)

అ॥ కంటిలోననున్న ఘనునిశోధింపక । నేంటిసే
తురకట్ కౌంటెతపముతత్వమెఱుగకున్న డక్కనే
మోక్షంబు ।రఘు॥ (౨౪)

అ॥ పంచకళలమధ్య పరముశోధించిన । పంచకళల
తోడఁబ్రజ్వరిల్లు । పంచకళల తుదను బట్టబైలె ప
రంబు ।రఘు॥ (౨౫)

అ॥ చెట్టుచైవమునుచు క్షితినిదలంతురు । గుట్టుతె
లియలేని యట్టిజనులు । గుట్టుపరము దెలుపు గురుఁ
డు తాఁగావలె ।రఘు॥ (౨౬)

అ॥ నాదబిందు కళలనయముతోఁ జూడక । గు
ట్టుతమకు నెపుడు పట్టువడునె । నాదబిందు కళల
నాధునిగనవలె ।రఘు॥ (౨౭)

గీ॥ నీలతోయదమధ్య తా నెగడచున్న । ముక్తి
కాంతనుజూడని మూతులకును । మోక్షమదియెట్లు
సిద్ధించు దీక్షలేక । రఘు ॥ (౮౯)

ఆ॥ ఉల్లమందుగురువునుంచిపూజించక । పటపు
రాళ్లకెఱిగిభంగపడిరి । పటపురాళ్లుతమకుఁ బరమెట్లు
జూపునో । రఘు॥ (౯౦)

ఆ॥ ఉల్లమందు శివుని యున్నిని దెలియక । తీర్థ
యాత్రలందు తిరిగివట్టి । తీర్థములను గ్రుంకసార్థకం
బెట్లగు । రఘు ॥ (౯౧)

ఆ॥ గురునికన్నశివుడు ధరణిలో లేడన్న । గుఱిని
సిల్పిచూడగుట్టుగాగ । గురుడుపరుడుగలిసి గురుడు
తానానమా । రఘు ॥ (౯౨)

ఆ॥ తారకంబుమాకు దక్కేనేడనుచును । ముఱి
యుచుండురెపుడు ముక్తిగనక । తారకంబుజూడఁదా
నె తారకమగు । రఘు ॥ (౯౩)

ఆ॥ హంసమంత్రమెప్పుడొడుచునుండును । నాసి
కంబునాననాటికొనుచు । ననియు తారకంబు నందరి
కొక్కటా । రఘు ॥ (౯౪)

ఆ॥ ఇట్టి తారకంబు గుట్టులోఁ దెలియక । ఆత్మ
విద్యతమకునబ్బుపెట్టు । లనుచు బలుకుచుండు రమ
నస్కయోగులు । రఘు ॥ (౯౫)

ఆ॥ ఇట్టితారకంబునింపుతోదెలిసిన । కర్మవితతు
లెల్ల గడకుబారు । కడకుబార నాత్మ కైవల్య మొం
దును । రఘు ॥ (౯౬)

౧౪ ఆ ద్వై త ర హ స్య ము.

ఆ॥ ఇన్నియేలఁ జెప్పుచే నుక్క కీలక । మాత్మ
శుద్ధిగలిగి యఘములఁబాచి । సోహమనుచుఁ బలుక
శుద్ధతారకముగు । రఘు ॥ (౯౭)

గీ॥ ఎలమినీతారకంబును దెలియలేక । దశరథా
త్మజుడని మదిదలచుచుందు । రట్టిభావన తారకంబ
వునె తలఁప । రఘు ॥ (౯౮)

గీ॥ అరయగఁద్రదికూటమందుఁ దానంటియున్న ।
వానుదేవుని మదిఁగనువారుగారె । బ్రహ్మవిదులిట్టి
మర్కంబు బట్టబయలు । రఘు ॥ (౯౯)

ఆ॥ ద్విదళకమలమందు దివ్యేనుజూచిన । బక్తుల
రయగాన భవులుగారె । యిట్టిసూత్ర మెఱుగకేమో
వచింతురు । రఘు ॥ (౧౦౦)

గీ॥ గళమునకుఁ గ్రిందిభాగంబు గనినవారు । మ
ర్త్యులంచును జెప్పిరిమానివర్యు । లట్టినిశ్చయమాత్మలో
నమరుటరిచి । రఘు ॥ (౧౦౧)

ఆ॥ పరముబ్రహ్మమంచుఁబరికించిచూచెడు । వా
రెబ్రహ్మమనుట వసుధలోన । నట్టివానిఁజూడ సతఁ
డు తానొనయా । రఘు ॥ (౧౦౨)

ఆ॥ ముద్రలైదు మొట్టమొదటను గ్రహియించి ।
భద్రమైనవెలుగు ప్రతిభగాంచి । నిద్ర దెలియువాడు
నిజమైనయోగియా । రఘు ॥ (౧౦౩)

ఆ॥ బ్రహ్మరంధ్రమునను బరగెడుకళలోన । వైక్య
మొందినిన్నునచటనిలిపి । పూజసేతునన్నుబ్రోవుము
శతతంబు । రఘు ॥ (౧౦౪)

నడిమినాళమందు నాటించిచూచిన । నిండుకళల
తోడ నిలిచి వెలుగు । నట్టి నిన్ను జూచియొక్కఁబు
గాంచితి । రఘు ॥ (౧౦౫)

ఆ॥ సోహమనుచు నడచు సుస్థితిఁ దెలియక ।
సోహమనినదానసుఖమదేమి । సుఖముగాగఁదోచు
జూపును దుఃఖఁబు । రఘు ॥ (౧౦౬)

ఆ॥ కారణ గురుచేతఁ గళ నెఱింగినవారు । ము
క్తి కాంతఁ జూచిమొదముజెంది । తుదకుముక్తి జెంది
ధూర్జటులొందురు । రఘు ॥ (౧౦౭)

ఆ॥ కంటిలోననున్న కారణ గురుజేరి । దేహ
మందు భ్రాంతిఁ దీసివేయఁ । కారణగురుమూర్తి క
ళతానుబొందును । రఘు ॥ (౧౦౮)

గీ॥ అరయ నారునుపాధుల నడచివైచి । యచ
లభావంబు దాల్చునొత్తెక్కి మెసఁగి । మనసుగువి
యించునతఁడె మగ్నజ్ఞుడగును । రఘు ॥ (౧౦౯)

గీ॥ అరయఁగృష్టాండవర్ణత్రయంబులోన । నిం
డి యుండును బ్రహ్మం బఖండముగను । నట్టిబ్రహ్మం
బు జూచిన నతఁడె గురుఁడు । రఘు ॥ (౧౧౦)

ఆ॥ కాకిభావ కులకుఁ గల్గునాబ్రహ్మంబు । రాక
పోకగల్గి చీకుచుండు । గానిపరముఁగాంచగాఁ జూ
లరెప్పుడు । రఘు ॥ (౧౧౧)

ఆ॥ కాకిభావ మెడలి కాంతిని జూచిన । వారలె
పుడు ముక్తిఁ జేరుచుందు । రనుచు బల్కిరెప్పుడా
నారధాదులు । రఘు ॥ (౧౧౨)

అ॥ పాపవిధులచేతఁ బరమును వరచిరి । పాప
మణపకున్న పరముగలదె । పాపమణచికంటిపాపల
గనవలె । రఘు ॥ (౧౧౩)

గీ॥ పాపలోపల మెఱనెడు పరమపదవి । గల
యనేరరు నరులెపుడు గానలేక । గలయువారికి నెప్పు
డు గలుగుముక్తి । రఘు॥ (౧౧౪)

౩॥ పాపహోన దూటు పటగుచునుండును । తూ
టులోన నెక్కబోటియుండు । బోటిమాచిదాని నా
టియుండగవలె । రఘు॥ (౧౧౫)

గీ॥ నాదమాలించి యాలించి మోదమంది । వా
దమెడలించి నాదంబు పాదుకొల్పి । గాధలను మాని
భోధచేగండ్రుముక్తి । రఘు॥ (౧౧౬)

గీ॥ మూలసౌధంబు లోపల ముక్తికాంతఁ । జే
రిజీవుండు పరముదాజెందు నిసుము । పరసవేదిని ప
సిఁడిగాఁ బటగునట్లు । రఘు॥ (౧౧౭)

అ॥ సోహమనెడి బద్ధమూహ తోడుతఁ దా
ల్చి । జేహమోహలతల దెగగఁనరికి । యహమణం
పకున్న నబ్బునామోక్షంబు । రఘు॥ (౧౧౮)

అ॥ పరమదీప్తిసరసి పరికిరప తరమానె । ధాత
కైన నతనితండ్రికైన । నెతుననుచు వెట్టిని తలఁ జె
డుదురు । రఘు॥ (౧౧౯)

అ॥ కర్మవశముచేతఁ గల్గును జన్మంబు । కర్మవ
శముచేతఁ గాలమెనయు । కర్మవశమువదిలి మగ్నం
బుఁ గనవలె । రఘు॥ (౧౨౦)

ఆ॥ మూలకందమహిమమునియైనదోగను । వట్టి
నరులకెపుడు వట్టవడు నె । గుట్టుదెలిసినట్టిగురుశిష్యు
లకుఁగాక । రఘు ॥ (౧౨౧)

ఆ॥ మూలసౌధమందు చాలగామెఱసెడు । జ్యోతి
తిఁగనక బ్రహ్మజాతియగునె । జ్యోతిజుచుచాఁడె
సూబ్రహ్మజాతుఁడు । రఘు ॥ (౧౨౨)

గీ॥ నీలతోయదః ధ్యమం దోల్చినుండు । జ్యోతి
యంచును గురుఁడని శ్రుతియుఁదెలుప । జూడనే
రరు సత్యంబు సూటిగాఁగ । రఘు ॥ (౧౨౩)

ఆ॥ నీటిజ్యోతిలోన నిండునీజగమెల్ల । జగతిజ్యోతి
తిలోనఁగలిగియుండి । నెగడుటెల్లజూచిజగమెల్లనీ
వంటి । రఘు ॥ (౧౨౪)

గీ॥ చూపులోపల మెఱసెడు జ్యోతివత్తుచు ।
గాంచి నీమైక్యపదవి నేఁగాంచుకొఱను । నిన్నుధ్యా
నించి మదిలోన సన్నతితు । రఘు ॥ (౧౨౫)

గీ॥ నీలతోయి దాంతరమువసిల్చియున్న । స్వా
మివనుచును మదిలోన సన్నతితుఁ । గానసాయు
స్కనీయున్కిగానెనర్పు । రఘు ॥ (౧౨౬)

గీ॥ జీవతనువుల మూడింటి చిక్కుదెలిసి । బ్ర
హ్మతనువులమూడింటి పద్ధతిఁగన । వీనికవ్వలిసాక్షి
వీవేకదయ్య ! రఘు ॥ (౧౨౭)

ఆ॥ సెమ్మళంకమగుచు నిర్వికల్పఁబునై । నిర్విష
యమునైన నిర్గుణంబు । గురుని కరుణదెలియఁపరము
నీవనిఁఁఁతు । రఘు ॥ (౧౨౮)

అ॥ తెలివికన్నఁ బరము దెలియంగ లేదని । పర
మముపి గణంబు బలుకుచుండు । బలుకు చుండి పర
ముబయలని చెప్పిరి । రఘు ॥ (౧౮౫)

గీ॥ ప్రకృతికెప్పుడు ద్రష్టమై పఱగుచున్న । బ్ర
హ్మమ రచేతిలోనిదై వధలుచుండు । నంచుబలుకుదు
రెప్పుడు సార్థవదులు । రఘు ॥ (౧౮౬)

గీ॥ ప్రకృతి కెప్పుడు ద్రష్టమై పఱగుచున్న ।
ద్రష్టనీక్షించి తాను తద్ద్రష్టననుచుఁ గన్నవారికి జ
న్మంబు సున్నయనిరి । రఘు ॥ (౧౮౭)

అ॥ ప్రకృతి నెఱుగుద్రష్ట వికృతి నెంచెడి ద్రష్ట
బ్రహ్మమెఱుగు ద్రష్ట పరమద్రష్ట । యట్టిద్రష్టఁ దెలి
య నట్టబైలె పరంబు । రఘు ॥ (౧౮౮)

ఆ॥ పలుకులోనివానిఁ బరికించి చూచిన । పలు
కుఁన్ని బ్రహ్మపలుకులగును । పలుకులెఱుగు తెలివి
పరికింపయోగంబు । రఘు ॥ (౧౮౯)

అ॥ పరమాపరమకన్నఁ బరికింపఁ జేరేమి । పర
మఁజూడఁజూడ బట్టబయలు । ఇంతకన్న పరమ దే
లోకమానసుండు । రఘు ॥ (౧౯౦)

అ॥ మాయవలన బుట్టుమహిమిద కర్తృమూల్ ।
గర్తృవలన బుట్టుకారణంబు । కారణంబు జన్మకారణం
బైయుండు । రఘు ॥ (౧౯౧)

అ॥ కర్తృకర్తయనిన కర్త లేనేలేదు । జన్మకన్న క
ర్తజగతి లేదు । జన్మ కర్తలడచు సరనుండె గురుఁ
డుగా । రఘు ॥ (౧౯౨)

ఆ॥ మాయమాయయనగ మహిమిద నెయ్యది । తన్నుబ్రహ్మమనుచూ దలపనియదె । తన్నుగని నవారు దగమాయగెల్తురు । రఘు ॥ (౧౫౩)

ఆ॥ పసిడివనువితతి బహురూపముగఁదోచి । పసిడియైన కర్ణఁబ్రాణులెల్ల । దెలియఁగనిన బ్రహ్మ తేజంబు గాదొక్కో । రఘు ॥ (౧౫౪)

ఆ॥ ఒట్టబయలు తన్నుబాగుగాశోధింప । నేర్పు గల్గువాడె నిష్టపరాడు । నిష్టలేక బ్రహ్మసెష్టుడెట్లగు నెక్కో । రఘు ॥ (౧౫౫)

ఆ॥ అచలభక్తి కన్న నవనిలో లేదని । శుద్ధత త్వవేత్త చూచుచుండు । నెఱుక లేని చాడదేమి జూచుధరిత్రి । రఘు ॥ (౧౫౬)

ఆ॥ మహినిజ్యోతికన్న మఱియేమిలేదని । మౌని జూచుచుండు మర్మమెఱిగి । మర్మమెఱుగుయోగి మాయనుజెందఁడు । రఘు ॥ (౧౫౭)

ఆ॥ తనదుపుట్టుమురికి తన్నువునుఁ దలపోసియొల్లమందు గురుని యుహఁజేసి । చూచువారికెపుడు సూక్ష్మంబు బ్రహ్మంబు రఘు ॥ (౧౫౮)

గీ॥ కల్లయని మాయమర్మంబు గనినవారు । మగుడవత్తురె జన్మకుమహికి నెప్పు । డంచుఁబలు కుచు నుందురయ్యార్కవరులు । రఘు ॥ (౧౫౯)

ఆ॥ పాప పుణ్యములను బాపెడు వస్తువు । ఒట్టబయట నెపుడు గుట్టుతోడ । నుండునంచుబలుకుచుండుదు రార్కులు । రఘు ॥ (౧౬౦)

అ॥ పరము పరమటండ్రు పరము వేరేమి యా ।
పరముఁజూచువారు పరులుగారె । పరము తానట
న్నభావమే బ్రహ్మంబు । రఘు ॥ (౧౬౧)

అ॥ సోహను నెడిగురుని సూక్తి నెఱింగియు ।
దేహమన్నభాంతిద్రెంచివైచి । చూడగల్గువారే నూ
రివయ్యలటండ్రు । రఘు ॥ (౧౬౨)

అ॥ శూన్యరూపమెపుడు సూక్ష్మబుద్ధినిజూచి ।
యదియుభావమందు నైక్యపఱచి । యచలరూపమం
దిమంతయు దానొను । రఘు ॥ (౧౬౩)

అ॥ బాహ్యభావమెల్ల బయలుగాఁజేసియా । బ
యలులోన తాను బయటనిలిచి । బయలుగనినవాడు
పరముతానేతాను । రఘు ॥ (౧౬౪)

అ॥ శూన్యభావమెపుడు జూచినవారికిఁ । బరమ
భావమరేయ బట్టబయలు । బట్టబయలు పరము బ్ర
హ్మంబుగనవలె । రఘు ॥ (౧౬౫)

అ॥ ఏమిలేని దెఱిగి యేకంబుగాఁజేసి । శేషప
దవిఁదాను జెందవలెను । చెందకున్నఁ బరముఁ జెం
దుటదెట్లాలో । రఘు ॥ (౧౬౬)

అ॥ శేషభావమెఱిగిచెందితిఁ దత్త్వంబు । శేషభా
వమిలనుఁ జేరగంటి । శేషభావమునను శేషమే ప
రమంటి । రఘు ॥ (౧౬౭)

అ॥ బట్టబయటికన్న పరమవేరేలేదు । అదియు
గురువులేక యబ్బుటెట్టు । లనుచుఁ జెప్పుచుండురా
ద్యులు ధరణిలో । రఘు ॥ (౧౬౮)

ఆ॥ ఎఱుక యెఱుకటన్న నెఱిగెడి వస్తువు । మ
అపునఁ అపటన్న మఱచియుంట । యెఱుకమఱపులేని
యెఱుకయేబ్రహ్మాంబు । రఘు॥ (౧౬౯)

ఆ॥ ఎఱుకబయలుజేసి యేకంబుజేసిన । యది
యె మానివర్తులకైకృత్యదము । అట్టిపదవిజేయు నట్టి
వాఁడె గురుఁడు । రఘు॥ (౧౭౦)

ఆ॥ వేదగహనమెల్ల పెదికిశోధించిన । పరమ ప
దముఁజూడఁ బట్టువడునె । తెలియనద్దురూప దేశం
బులేకున్న । రఘు ॥ (౧౭౧)

ఆ॥ దేహమునకుఁ దుదను దేవుడు గనుపించు ।
మోహ రహితులైన మునులకెల్ల । సోహమందివెలు
గుజ్యోతినిగనవలె । రఘు ॥ (౧౭౨)

ఆ॥ ఎఱుక యెఱుకయంద్రు యెఱుకకుఁ బేరేమి ।
యెఱుగుద్భవ్యమెల్ల నెఱుకయగునె । గాన నీఱుకచే
తఁ గనవలెనాత్మన । రఘు ॥ (౧౭౩)

ఆ॥ దృశ్యమెల్ల దెలిసి దృక్కుననిల్పియా । దృ
క్కుతా నెయగుచు దృఢముగాఁగ । నిల్పిచూడఁజూడ
నెగడుద్రష్టత్వంబు । రఘు ॥ (౧౭౪)

గీ॥ కామలోభమోహదుల కార్యముడుపు । టె
ఱుకయంచును బల్కిరి పరమమునులు । ఇంతకన్నను
నెఱుకతా నెచటనుండు । రఘు॥ (౧౭౫)

ఆ॥ అవనిజలము వాయువగ్ని యాకాశంబుఁ ।
గుండు టెఱుకయంద్రు కుమతులాత్మ । నరయలేక
తుదక్కుయమబారిఁబడుదురు । రఘు॥ (౧౭౬)

ఆ॥ పరమబౌందెదమని బల్కెదరజ్జులు । పరమ
నంగ దానిభావమేమి । పరమగునునికరుణఁబడయు
దు కామ్యులు । రఘు॥ (౧౭౭)

ఆ॥ ఎఱుక యెఱుకయంచు నేర్పరించెదరెందు ।
నెఱుకచూడ నెఱుగ నెవరివశము । ఎఱుకతా నెయ
నుచు నెరుగుట బ్రహ్మంబు । రఘు ॥ (౧౭౮)

ఆ॥ ఎఱుకలోని యెఱుక నెఱిగినవారికి । నెఱుక
చేకతా నె యెఱుకయగుచు । నెఱుకనెఱుగఁ జూడ
నెఱుకయేబయలగు । రఘు॥ (౧౭౯)

గీ॥ బట్టబయలైన యీగుట్టిపట్టువడునె । దిట్ట
మైనట్టి గు సక్యఁ డెలివిగనని । వట్టిమానవ జాతికి
వసుధలోన । రఘు ॥ (౧౮౦)

గీ॥ పరమ గోప్యంబిదే బట్ట బయలటంచు । దరి
మిజెప్పిన విన రేమి ధరణిశనులు । మాయ గృహమే
ధి సుఖముల మరిగిమరిగి । రఘు॥ (౧౮౧)

ఆ॥ సర్వభూతఘ్నముకు సమముగా వర్తించి । స
ర్వభూతములకు సాక్షి ననుచు । దెలిసినట్టి తెలివి తి
రమైత దేవుఁడౌ । రఘు॥ (౧౮౨)

గీ॥ జ్ఞానయోగంబు మాకును గలదటంచు । మ
మత నెప్పుడుదిరిగెడు మానవులకు తానుతానైన భా
వంబుతరమె తెలియ । రఘు ॥ (౧౮౩)

ఆ॥ మూడువేళలందు ముదముతోఁ గూర్చుండి ।
నిర్వికల్ప సరణి నెరపకున్న । ముక్తిపదవి తమకుము
ట్టుట యగుదయా । రఘు॥ (౧౮౪)

ఆ॥ బట్టి మాటగాని యొక్కరైన దెలియరీ । గుట్టు దెలినులేనియట్టి నరులు । బట్టబయలుపరముపరికించి చూడరు । రఘు ॥ (౧౮౫)

ఆ॥ నాదమహిమ దెలిసినాటి యుండినఁజాలు । నదియు నచలమునకు నాస్పదంబు । నాదబిందు కళల నాధుండఁతానగు । రఘు ॥ (౧౮౬)

ఆ॥ బాహ్యమయిన బయలు పరమని పరికించి । యేహ్యగుణములెల్ల నెడలవిడిచి । చూడఁజూడబరము సులభసాధ్యముగదా । రఘు ॥ (౧౮౭)

ఆ॥ నేదమెల్లజదివి వేదాంత సారంబు । వెదకి చూడలేక విప్రలుందు । రట్టిసార మెఱుఁగు నతడు బ్రాహ్మణుడగు । రఘు ॥ (౧౮౮)

ఆ॥ లోనఁజూడఁజూడ లోపలనేకాదు । బయలు చూడఁజూడబయలుఁగాదు । బయలులోనేబరమా పరిపూర్ణమైయుండు । రఘు ॥ (౧౮౯)

ఆ॥ తన్ను దెలియునపుడెత్తత్వంబు దెలియును । తత్వమెఱిగి నపుడు తానెతాను । తానుతానటన్నఁదాబ్రహ్మమేయగు । రఘు ॥ (౧౯౦)

గీ॥ తానుకాఁ గలయది గదా తత్వంబు । తానుతానైన భావంబెత్వం పదంబు । అసిపదంబన్న నీ రెంటికై క్కమగును । రఘు ॥ (౧౯౧)

ఆ॥ దేహమందు నాసఁ దెంచినవానికి । సోహమనెడి గుఱుతూనూత్కముగను । దొరకుచుండుననుచు నెఱుఁగరుజనములు । రఘు ॥ (౧౯౨)

ఆ॥ పరము పరమనంగ పరదేశమున లేదు । భ్రాంతులుడిగి చూడఁబరముబయలు । భ్రాంతులుడగకున్నఁ బరమెట్లుగాంతును । రఘు ॥ (౧౯౩)

ఆ॥ మూల ప్రకృతిఁజూచి మూలంబు బయలని । మూలసౌధమందు ముక్తితఁగూడి । యాడుపాడువారలచలంబుగందురు । రఘు॥ (౧౯౪)

ఆ॥ బట్టబయలుటంచుఁబలుకుమాత్రమెకాని । బట్టబయలుచూడబ్రహ్మతరమే । గుట్టుదెలియువారు కోటికొక్కరుగదా । రఘు ॥ (౧౯౫)

ఆ॥ బట్టబయలు బ్రహ్మ భావంబటంచును । నిశ్చయింపలేరు నిష్టలేక । నిశ్చయించువారు నిర్గుణులేకగా । రఘు ॥ (౧౯౬)

ఆ॥ ఎఱుకయన్నచోటు నేర్పడదెలిసిన । జననమరణములను గనఁగఁబోడు । ఎఱుకతానమైనయెఱుకైఱుంగుటమేలు । రఘు ॥ (౧౯౭)

ఆ॥ కష్టైలోన నిష్క్వగల్గిన రీతిని । తిలలతైల ముండఁతీరుగాఁగ । దేహమందు నాత్మతేజరిల్లుచునుండు । రఘు ॥ (౧౯౮)

ఆ॥ పాలయందు ఘృతము పరగిఫరీతిని । నాశమందునున్న నభమునట్లు । మాయయందు నాత్మమఱుగుగనుండును । రఘు ॥ (౧౯౯)

ఆ॥ అదటందుఁజూడనాత్మఁడుగన్పించు । కొందఱందెయనెడు కొరతతీరి । యెఱుకనిండునప్పుడేర్పడు బ్రహ్మంబు । రఘు ॥ (౨౦౦)

ఆ॥ నాదమెడలకున్న లేదు బ్రహ్మముకాన్పు ।
వాదమెడలకున్న వచ్చుఁబ్రకృతి । వాదనాదములను
వదలినముక్తుడౌ । రఘు ॥ (౨౦౦)

ఆ॥ ప్రకృతి వికృతులగని పరమని భ్రమయేల ।
ప్రకృతివికృతులందుఁబహముగలదె । ప్రకృతివికృతులూ
చ్చిపరికింప బ్రహ్మమౌ । రఘు ॥ (౨౦౧)

ఆ॥ అచలతత్వ మహిమయాఝ్యల కెఱుకగి ।
పరమలోభులకును బట్టువడదు । తన్నుఁదెలిసి తెలియ
తానుతా నెపరమ్ము । రఘు ॥ (౨౦౨)

అ॥ అచలమైనవస్తువంతటఁబూర్ణమా । పరమఁ
జూచినట్టి భక్తజనుల । కంచు బలుకుచుందు రార్యజ
నంబులు । రఘు ॥ (౨౦౩)

ఆ॥ తనువువెలినిలోనఁ దగబూర్ణమైయొప్పు । ప
రమమైన వస్తువరసిచూడఁ । గడవవెలినిలోనే గగనం
బు చాడున । రఘు ॥ (౨౦౪)

ఆ॥ పరమఁజూడ బట్టబయలుగుచుండంగ । ము
క్కుచేవులు మూసి నిక్కిచూచు । నిక్కిచూచునంతఁ
జిక్కునామోక్షంబు । రఘు ॥ (౨౦౫)

ఆ॥ భూతపంచకమునబుట్టినదేహంబు । బొలియు
ననుచు శ్రుతులు దెలుపుచుండు । నెంత జెప్పుచున్న
నేమొకో యెఱుంగు । రఘు ॥ (౨౦౬)

గీ॥ మాయతాననుభావంబు మర్మమెఱిగి । సచ్చి
దానందరూపాత్మ సంజ్ఞదెలిసి । బయలుదేరినవారలు
బ్రహ్మవీదులు । రఘు ॥ (౨౦౭)

ఆ॥ మాయ మాయయన్న మహిని వేరేలేదు ।
దృశ్యమెల్లనిజము నశ్యమగుట । దృశ్యనశ్యసాక్షి దృ
ఢమైన బ్రహ్మంబు । రఘు ॥ (౨౦౯)

ఆ॥ దృశ్యమంత దెలిసి దృక్కుగానిల్పుచు । దృ
క్కుకెపుడు ద్రష్ట తెలివిగనుచు । నట్టిద్రష్టతాను నచ
లంబు ననుబొందు । రఘు ॥ (౨౧౦)

ఆ॥ నిత్య పూర్ణమగుచు సత్యంబు వెలుగొందు ।
నంచు పరమమానులెంచుచుండ్రు । గాననదియుబొం
దు ఘనులు మేల్గునువారు । రఘు ॥ (౨౧౧)

ఆ॥ సత్యమైన బయలు సత్యంబుగానమ్మి ! నిత్య
కర్మలందనిత్యబుద్ధి । నిల్పుకొని పరంబునిశ్చయింతురు
బుధుల్ । రఘు ॥ (౨౧౨)

గీ॥ నల్లపిట్టలవోపలఁజెల్లునెఱుక । నిష్టగానమ్ము
యోగులు నిపుణు లగుచు । నచల పదవిని బొందు
దురవనిలోన । రఘు ॥ (౨౧౩)

గీ॥ కంటిలోపల్ మోటనెడు ఘనునిఁగనక । దృఢ
తనుపవాస తపమాచరింప నేమి । ఫలము గన్నడుగు
ష్కాంగ ఫలముగాక । రఘు ॥ (౨౧౪)

గీ॥ పుగమున వసించు పురుషుని తెఱఁగు గనక ।
మొంటితనువును గారించుకొంటితపము । నేయునంత
నె మోక్షంబుఁ జెందనగునె । రఘు ॥ (౨౧౫)

ఆ తనువు విడువఁ బడిన నణు మహత్పూర్ణత ।
నిండియాత్మ దానఖండరీతి । నుండునట్టి దాని నూ
హించికనవలె । రఘు ॥ (౨౧౬)

అ॥ అచలమగుచు బ్రహ్మ మంతర్వహిరావ్యక్తి ।
నెనయగాంచు వారలెందుఁగలరు । వెలయఁ జూతు
మనుట వెట్టిమాటయెగాక । రఘు ॥ (౨౧౭)

ఆ॥ ఎఱుక బట్టబయలదేమియు లేదంచు । నూ
హసేయరాదు సోహమెదను । మరిగి యుండువారు
మర్మజ్ఞులరయఁగ । రఘు ॥ (౨౧౮)

అ॥ అచలమైనవస్తువంతట నెప్పారు । వెదికి వె
దికి చూడవివిధగతులీ । భ్రాంతిశూన్యమైన పరిపూ
ర్ణమైయుండు । రఘు ॥ (౨౧౯)

ఆ॥ అంతరమున వెలుగునా బ్రహ్మమిక్షించు ।
చుండలేని మనుజులెండవాన । లందు నెండితడిసి నం
తనె ఫలమేమి । రఘు ॥ (౨౨౦)

అ॥ రూపురూపునందు రూఢిగాగన్పించు । ప్రా
పుదాపులేని బయలుదీరి । నట్టి బయటి నరసి పట్టరే
దోషమో । రఘు ॥ (౨౨౧)

ఆ॥ కలను నరుకులాడఁజూయమ్ములు మేన ।
గలవెమేలుకొన్నకడను విశ్వ । మరయ నెఱుక గన్న
నిరయమేమియులేదు । రఘు ॥ (౨౨౨)

అ॥ ఏమిలేనిదెఱిగి యేకాగ్రబుద్ధియై । సోహ
మనినపల్కు నూహనిల్పి । నిష్ఠతోడఁజూడ నిండును
బ్రహ్మంబు । రఘు ॥ (౨౨౩)

అ॥ రూపరహితమగుచు రూఢిగా మెలయును ।
బయలుగాదు బట్టబయటియూహ । యట్టిరూపమె
ఱిగిపట్టిన పరమొందు । రఘు । (౨౨౪)

గీ॥ కంటిపాపలనడుమను గలుగుకాంతి । గనిన
వారలు కై వల్యగరిమగాంతు । రంచుఁబలుకుదురవని
లో నార్యజనులు । రఘు ॥ (౨౨౫)

ఆ॥ జగములన్ని యొక్క మొగిఁగూర్చి చూచిన ।
నేమిలేకతుదకు నెఱుకయుండు । నెఱుక్కవీడగట్టి యె
ఱుకయే బ్రహ్మాంబు । రఘు ॥ (౨౨౬)

ఆ॥ బట్టబయలుగుఱుతుపరమని జెప్పినవాడె పర
మగురుడు వసుధయందు । నంచు దెలియ బలికి రా
ర్యులెల్లప్పుడు । రఘు ॥ (౨౨౭)

ఆ॥ తత్వమనిన వేరుతలపునలేదని । యరస్సియా
త్మవేత్తలెఱుఁగుచుందు । రట్టులెఱుఁగరేని యరుదు
సాఁయుజ్యంబు । రఘు ॥ (౨౨౮)

గీ॥ అజపగాయత్రి మంత్రంబు ననుదినంబు । జప
ముఁజేయుచు దానందుజతనమెససి । పరము తానైన
వాడెపో పడయు ముక్తి । రఘు ॥ (౨౨౯)

గీ॥ అజపగాయత్రిక్షణ్ణీర్ణుంచునతడె విప్రు । డను
చు నుపనివదుక్తుల యర్థమిట్ట । దంచు పెద్దలు తెలి
పిరి యనవరతము । రఘు ॥ (౨౩౦)

ఆ॥ అణు మహాత్ములెఱిఁగి యానంద మొందక ।
వేదములబఠించు విప్రజనము । చదువు మాత్ర దమకు
సారమేమిలభించె । రఘు ॥ (౨౩౧)

ఆ॥ కాయమందునున్న ఘనుని శోధింపక । విద్య
లనుచు వెఱివిఱివీగు । వారికెట్లు ముక్తివైభవమొన
గూడు । రఘు ॥ (౨౩౨)

ఆ॥ ఇంద్రియములనెల్ల సేమేమొకప్పించి । పట్టఁ
జూచుగాని పట్టుటరుడు । అచలమందు జేర్పనంతకష్ట
మదేల । రఘు॥ (౨౩౩)

గీ॥ వాయువు నిరోధమొనరింప మాయదెగునె
కాయమంతయు శుష్కింపఁగట్టపడుచు । నెంతతప
మాచరించిన నేమిఫలము । రఘు॥ (౨౩౪)

ఆ॥ బ్రహ్మమెపుడు బట్టబయలగుచుండంగ॥ వె
డుకదిరుగు వెట్టివేల్పులనుచు । తిరిగినంతలోన దొరు
కునామోక్షంబు । రఘు॥ (౨౩౫)

గీ॥ యజ్ఞదానాదివ్రతనిష్ఠలరసిచూడ । జననమ
రణంబు లొందించిచనునుగాని । జన్మవార్ధికివరిఁ జా
పఁజాలవెందు । రఘు॥ (౨౩౬)

గీ॥ ఎన్ని చదువులుచదివిన నేమిలాభ । మాతృ
లోనున్న బ్రహ్మంబు నరయకున్న । తన్నదెలియని
చదువులు నున్నగాక । రఘు॥ (౨౩౭)

ఆ॥ అరయ నన్ని విద్య లభ్యసింపగఁవచ్చుచోగా
ని బ్రహ్మవిద్యఁగరువనశమే । గురుని కరుణఁగననిగు
ణహీనులకునెల్ల । రఘు॥ (౨౩౮)

ఆ॥ అయిదు నాల్గు త్రోవలనిశంబు బంధించి ।
చూడఁజూడఁగళలు సొంపు మిగులు । మిగిలియున్న
తత్వమేనీవని తలంతు । రఘు॥ (౨౩౯)

ఆ॥ కనులహృదయ కమలకర్ణి కయందున్న । స్వా
మివనుచు నిన్నుసన్నుతించి మొక్కిపేడుచుంటి మ
క్కవమీరంగ । రఘు॥ (౨౪౦)

ఆ॥ ఎఱుపు తెలుపునలుపు నెనయించి మెఱయు
న । విద్యకవలవెలుగు విశ్వనాథు! జూచిమొక్కుదు
నిను చోద్యంబుగామది । రఘు॥ (౨౪౧)

గీ॥ విశ్వలైజన ప్రాజ్ఞులవిధముదెలిసి । మూడు
దేహంబులందును మోహపడక । తద్విల్క్షణాత్ము
డవని తలఁతు నిన్ను । రఘు॥ (౨౪౨)

గీ॥ రెండు పాపలలోపల నిండియున్న । బయలు
బ్రహ్మాంబుటన్న సద్భావమెంతు । గాంతుఁదిలకింతుఁ
బులకింతుఁ ఘనతఁగాంతు । రఘు॥ (౨౪౩)

గీ॥ పండువెన్నెల యీబట్టిబయలు గాంచి । యది
యుదానన్నవారికి నాత్మయందు । బూజలొనరింతుని
న్నెంతఁ బూర్ణుడవని । రఘు॥ (౨౪౪)

ఆ॥ పాపపుణ్యములను భ్రమతను దప్పించి తేప
తేపకెఱుకదీక్షిగాంచి । పాపలరదు శుద్ధపరమంబు
నీవంటి । రఘు॥ (౨౪౫)

ఆ॥ ఎఱుకచేత మన్ముసివేర్పాట సేయుదు । రె
ఱుకబయలుగలయ నెఱుకతేని । యట్టెచూడఁ బర
ముననుభవరూపమా । రఘు॥ (౨౪౬)

ఆ॥ ఎఱుక మరువడెవ్వడే పాపపుణ్యంబు । లత
నికంటచనచు శ్రుతులయందు । వినుచుకనుచు నిన్ను
విడువనాకది గూర్చు । రఘు॥ (౨౪౭)

గీ॥ జీవతనువులమూడింటి చిక్కుఁదెలిసి । బ్రహ్మ
తనువుల మూడింటి పద్ధతిగన । వీనికవ్వలసాక్షి వీ
వేకదయ్య । రఘు॥ (౨౪౮)

ఆ॥ సాక్షిసాక్షియనిన సాక్షివేరేలేదు । ధరణి
సెఱుక నెఱుగునెఱుకసాక్షి యట్టిసాక్షి రూపమచ
లంబునీవందు । రఘు॥ (౨౪౯)

గీ॥ పరమాపురుషుడ వీనతిభక్తినిన్ను । బూజ
లొనరించి నిన్నెంతు బూర్ణశక్తి ననుడను గాను
బ్రోవవెయచల రూప । రఘు॥ (౨౫౦)

ఆ॥ రెండుకనులలో నఖండరూపముతోఁడనిం
దుకొన్నస్వామి నిన్నుఁదలఁతు । నేండజేర్చి నన్నఖం
డరూపుని జేయు । రఘు॥ (౨౫౧)

ఆ॥ ముద్రలైదు నేకముఖముగఁజూచిన । కామ
ముఖ్యులరులు గదలలేరు । గాలితేక చివ్వెగదలునా
యెందైన । రఘు॥ (౨౫౨)

ఆ॥ అచల భావమెఱిగి యంతయుదానైన । ఘ
నుఁడు కామముల మకడకుఁజిమ్ము । పర్వతమును గా
లిబడఁ ద్రోయఁగలదోకో । రఘు॥ (౨౫౩)

ఆ॥ గురునిభోధఁగాని గుఱిసిల్వ నేరదు । పుస్తక
ముల జదువఁ బొత్తునడునె తలపపోతపాలుతల్లిపా
లగునెకో । రఘు॥ (౨౫౪)

యోగపరతలేకయొనరునా మోక్షంబు । కర్మప
రతచేతఁ గష్టమింతె । వానలేకయున్న వరిపైరుపం
డునా । రఘు॥ (౨౫౫)

ఆ॥ క్రమతనెక్కి ముక్తికడఁ జేరవలెగాని । యె
గయునేని తుదకు నెక్కవశమె । మెట్టుపట్టులే కచె
ట్టెక్కఁదరమానె । రఘు॥ (౨౫౬)

ఆ॥ బ్రహ్మసంధుషనసు బాగుగాఁదాకిన । నిం
ద్రియఁబులెల్ల నెగయకడఁగు । హరినిగన్న గజముల
డఁగకయుండునా । రఘు॥ (౨౫౭)

ఆ॥ అచలసంధుహృదయమాత్మలీనతజెంద । కా
టుగుణములెల్లఁ గడకుబాదు । ఘుంగిసగనిపాము ము
ణిగిపాటిన యట్లు । రఘు॥ (౨౫౮)

ఆ॥ నిష్కళంకమందు నిక్కంబుగామది । నిల్పి
చూడఁజూడనిగ్గునొరుకు । పెరుగు దువఁదరువమరి
వెన్ననొరుకదే । రఘు॥ (౨౫౯)

ఆ॥ అచలతత్వపరత వైకృభావముగన । వరుస
నూయడాయ వెరపుఁగనదె । పాము గాంచి కొక్కు
పరుగె త్తిడఁగదే । రఘు॥ (౨౬౦)

గీ॥ ఇట్టిభావంబుదెలిసిన నీశ్వరుడగు । నంచు
బలికెదరెప్పుడు నఖిలమునులు । బారిభావనదెలియరె
వ్వరు ధరితి । రఘు॥ (౨౬౧)

ఆ॥ అన్నిచోట్ల బ్రహ్మమగుపడఁ దరిచిన । ను
ప్రలయందు నున్ననూనెభంగి ! పెరుగునందు ఘృత
ముపరగినరీతిని । రఘు॥ (౨౬౨)

ఆ॥ అచలరూపమహీమ యవధూతకేకాక । యి
లను కర్మతులకు నెఱుగనగునె । కమల గంధవళికిఁగా
క కప్పలకొనె । రఘు॥ (౨౬౩)

ఆ॥ జన్మకారణమని జనులెల్లఁగర్మంబు । తెలియ
లేరదేమొ తెలివిమాలికర్మలెల్లవదిలికనవలె బ్రహ్మం
బు । రఘు॥ (౨౬౪)

ఆ॥ మూడునదులపైని మేడలోవిలసిల్లు | ముడితఁ
గూడలేక మూర్ఖజనులు | పరులనుగువబట్టిఁ బట్టబో
యెదరేమొ | రఘు॥ (౨౬౫)

అ॥ అండ పిండ పద్మజాండంబు నందెల్ల | నా
త్మనిండిఁచుండు ననవరతము | సాక్షిగతితదన్యసాక్షి
నైయుండెద | రఘు॥ (౨౬౬)

ఆ॥ ఆరుమూడు గట్టి యనిశఁబు నాలోనియా
రునెక్క తమ్ములర యుచుండు | నార్దురైన యగు
ల నడఁగింపఁగోరెద | రఘు॥ (౨౬౭)

ఆ॥ తల్లివీవెయనుచుఁ దండ్రీవీపంచును | భ్రాతవీ
వెయనుచుబ్రహ్మనుచు | గురుండవీవెయంచుఁగూ
ర్ణితోఁ దలఁచెద | రఘు॥ (౨౬౮)

ఆ॥ అన్నినస్తువులనునన్ని శబ్దములలో | నన్నిక
ళలలోన ననవరతము | నిండియున్నబయలు నీవె బ్ర
హ్మాంబుఁటి | రఘు॥ (౨౬౯)

అ॥ పంచభక్తాతములను బంచాక్షరంబులఁ | ఓం
చవర్ణములను పద్ధతిగన | నేమికాచుబ్రహ్మ మింత
యు చానాను | రఘు॥ (౨౭౦)

ఆ॥ పైనిబయలుజూచి పరమాత్మ యనియెంచి లో
నిబయలుజూచి లోకశూన్య | భావమెచ్చు తెల్వి బ
ప్తమైనిల్చును | రఘు॥ (౨౭౧)

గీ॥ అరయ నాగ్నేయ కమలంబు నందు మోరయు |
దృశ్యమంతయు నెఱిగెడు దృక్కువంటి | దనియదీ
నికిసాక్షి నేననియఁగంటి | రఘు॥ (౨౭౨)

అ॥ కళలరహితమగుచు ఘనముగా మెఱసెను ।
స్వామివీవటంచు సన్నతెంతుం । నిరుపమాన విభవని
ర్గుణబ్రహ్మశ్రీ । రఘు॥ (౨౨౩)

అ॥ నెగడు కళలఁజూచి నిమ్మళ-దున నిల్పి । ని
ల్పినట్టితెలివినిశ్చయించి । బ్రహ్మ మెఱుఁగువారు ప
రమ యోగీంద్రులు । రఘు॥ (౨౨౪)

అ॥ గురుఁడువిష్ణుడంచు గురిమీరఁ దలచుచు । గు
రు పాదసేవ మఱువకెవను । బట్టుగొల్పి రేనిపు
ట్టుకుఁజగతియో । రఘు॥ (౨౨౫)

గీ॥ తాను నేనన కుండిన దానిపేరె । యచలమం
చును మనసుతో నరకువలయు । గానియెఱుకనుపే
రొక ఘనము గాదు । రఘు॥ (౨౨౬)

అ॥ మొదల బోధజేసి ముదముతో సద్గురుఁడచ
లమెఱుఁగు భావమంతఁదెలియ । జేసియెఱుకగాని శే
వంబొసంగును । రఘు॥ (౨౨౭)

గీ॥ సాధనమొకింత లేనిసంసారమంద । సార
తనుగాంచు ప్రాకృత్యచయముకల్గి । గురుజ్ఞుడైన
స్వరూపమ౯ గుఱుతుఁదెలియు । రఘు॥ (౨౨౮)

గీ॥ శరణుశరణంచు గురుపాదసరసిజములు । మ
రువకెప్పుడు తలఁచెడిమాని వసులు । ముక్తిగాఁతురు
నీపాదభక్తులగుచు । రఘు॥ (౨౨౯)

గీ॥ సాధనంబులునాల్గింటి సరణిదెలిసి । యచల
మైనట్టి బ్రహ్మదాన్తమెఱిగి । రేనివారలు పుట్టుపు
లేని వారు । రఘు॥ (౨౩౦)

గీ॥ అరయఁబరిపూర్ణమగుచున్నబరముజెంద నె
ఱుక సాధనమగుటఁ దాఁరేర్పరించి । తగఁజేరింగించు
వారలు తత్త్వవిదులు । రఘు ॥ (౨౮౧)

ఆ॥ ఆత్మతత్త్వమన్న నాద్యంతములునున్న । మ
ధ్యమంబునున్న మహిమదెలియ । మూలమెఱుగకున్న
ముక్తినిగనరన్న । రఘు ॥ (౨౮౨)

ఆ॥ సాధనమున సంసారగహనంబు । విడువ
లేరుకనుక వేఱుటలేదు । సాధకంబునీదుసద్భక్తిగ
నరయో । రఘు ॥ (౨౮౩)

ఆ॥ కూటి కొఱకుఁగాదె టివిద్యలునేర్చి । వి
ద్యగుటకట వెఱిగాక । విద్యయనిన నాత్మ వేత్పత్వ
మగుగదా । రఘు॥ (౨౮౪)

ఆ॥ దేహనివసితమ్ము సోహమ్ము జూడక్క । తీర్థ
యాత్రయందు విరిగితిరిగి । తుదకుముక్తిలేక మదవృ
త్తిఁ జెడుదురు । రఘు॥ (౨౮౫)

ఆ॥ దేహముగుడిఁజేసి దేహానిన్నుగఁజేసి సోహ
మనెడిపరము సూక్తి నెఱిగి యారుతమ్ములందు న
ర్పింప వలవదా । రఘు ॥ (౨౮౬)

ఆ॥ సమతమింప నారుకమలము లందున్న । బ్ర
హ్మహంసయంచుఁ బలుకుచుండు । బలుకుచున్నహం
సఁబరికించి కనవలె । రఘు ॥ (౨౮౭)

ఆ॥ స్త్రీల జూచినపుడె చీకాకు పడుదురు । క
డుపులోని రోశగానలేకు । ప్రకృతిలోనివారు పరమె
ట్లు గాంతురు । రఘు॥ (౨౮౮)

ఆ॥ రామనామజపమునవ్వంత యాత్మలో । నిలి
పి తలపలేరు నిమిషమైన । ఈమ నామ మహిమ ర
హితెప్పుదురు గాని । రఘు ॥ (౨౮౯)

ఆ॥ మాయలోనఁబుట్టి మాయలోఁబెరిగియా ।
మానులోనడంగి మనుజులకట । మాయఁదెలియలే
కమఱిగి రా మాయ నే । రఘు ॥ (౨౯౦)

గీ॥ వింటిబద్ధలక్రించైన వీధిలోన । నాల్గురంగు
ల కావల నాటియున్న । వెలుగుఁజూచిన వారె కా
వేత్తలంద్రు । రఘు ॥ (౨౯౧)

ఆ॥ నల్లగుంటనట్టనమమను విలసిల్లు । పిల్లమీద
చాలఁ బ్రీతిగల్గి । కల్లరీతి బ్రహ్మతిఁగాంచుటె బ్రహ్మం
బు । రఘు ॥ (౨౯౨)

ఆ॥ అండపిండ పద్మజాండములోవేలి । నాత్మఁజూ
డలేని యజ్ఞులట్లు । చూచువారి నెల్లఁ జూలకనఁజూతు
రు । రఘు ॥ (౨౯౩)

ఆ॥ హృదయ కనుకందు నీర్వరుండువసించు ।
గాసిలోనఁ గానికానరాడె । గాసికేగువారు గందురే
పరశివు । రఘు ॥ (౨౯౪)

గీ॥ ఉదక తేజంబులనుఁ రెంటినూహఁజేత । ను
షిరమునఁ ద్రిప్పినిల్పెడు సూటిదెలిసి । దానికూర్చ
పరంబు దా బూనవలెను । రఘు ॥ (౨౯౫)

గీ॥ పంచ దశమంత్రవర్ణ తాత్పర్యమెఱిగి । పోడ
శాక్షురి మంత్రంబు సూటిదెలిసి । ద్వాదశాక్షురిఁదె
లిసినదైవమతఁడె । రఘు ॥ (౨౯౬)

ఆ॥ ఇంతకన్నసూక్ష్మమీ మహిలేదని । కోరిదె
విసికొంటి గురునికరుణఁ । గరుణతోడఁబ్రోవుకమల
సంభవనుత । రఘు॥ (౨౯౭)

గీ॥ ఆశలడగించి యీగ్రంథమచలమగుచు । నె
ప్పునుజ్ఞానులగువారికొప్పినఘుగ । నిట్టిగ్రంథంబుఁజే
కొనుమింపుతోడ । రఘుకులాంబోధి సోమశ్రీరామ
నామ ॥ (౨౯౮)

ఆ॥ గురునికరుణచేతఁ గూర్చితిగ్రంథంబు । త
ప్పులున్నవియు నెప్పుగాగ । మెప్పుఁజేసి బ్రోవుమీ
నిన్నువేడెద । రఘుకులాంబోధి సోమరామనామ॥ (౨౯౯)

ఆ॥ సత్యరూపుఁడైనసాక్షినిజూడని । నిత్యకర్మ
జాలనిరతు లకట । ప్రత్యగాత్మలగుచు బరమెట్లుగం
దురు । రఘుకులాంబోధి సోమ రామ నామ ॥ (౩౦౦)

అ॥ ట్టిపద్యవితేతి నింపుతోఁజదివిన । పుణ్యుల
కుఁ ద్వదంఘ్రే పూర్ణభక్తి । భుక్తి హృన్మయికి
ముక్తియుఁ జేకూర్పు ॥ రఘుకులాంబోధి సోమ రామ
నామ ॥ (౩౦౧)

ఇది శ్రీయాజ్ఞ వల్క్య శాఖోత్పన్న కాశ్యప సగోత్ర
పవిత్ర రెడ్డివంశ క్షీర పానావార రాకాసుధా

కర బ్రహ్మయామాత్యపుత్ర శ్రీజగద్గురువిశ్వ

నాథా వధూతాచార్య శిష్యవర్య సుజన

విధేయ సుబ్రహ్మణ్యనామధేయ ప్ర

ణీతంబగు నద్వైత రహస్యంబను.

వేదాంత గ్రంథము, సంపూర్ణము.

శ్రీగురవేనమః

ప్రకటనపత్రము

శ్రీమదైశ్వర్యపురంబున పెద్దినాయని షేట నాటపి
జ్జరి గుడి వీధి కవాట సంఖ్య (౨౦) గలయింటను విక్ర
యింపబడు వేదాంతగ్రంథముల వివరము.

	వెలలు		పాజ్జీ	
	రు	అ	అ	జ్జీ
సుజ్ఞానీదీపమును గుర్తుగీత ౨౭౪ శ్లోకం...	౧	౪	౧	౦
శ్రీశివరామదీక్షితీయమును అచల గ్రంథము	౧	౦	౧	౦
శుద్ధనిర్గుణకందార్థ దరువులుతాత్పర్యసహ	౦	౧	౧	౦
శ్రీకృష్ణబోధామృతము, ౧౨రాజులకథలు	౦	౧	౧	౦
శ్రీకృష్ణార్థవ సంవాదమును పరమపదమార్గ	౦	౪	౦	౭
శ్రీరామహృదయమును ఇంద్రజాలపుకథలు	౦	౪	౧	౦
వనీష్ఠజినక సంవాదము, అతీతమార్గ గ్రంథం	౦	౪	౧	౦
శుకపరీవచింశతియను ౨౫ - కథలు ...	౦	౪	౧	౦
సుజ్ఞానరత్నావళి, ౧౦౮ వేదాంతకీర్తనలు	౦	౭	౦	౭
భక్తవిజయమును ౧౦ మహాపతివ్రతలకథలు	౦	౭	౦	౭
ఉమ్మపరిణయము, వచనకావ్యము ...	౦	౭	౦	౭
శ్రీకృష్ణ నృగు మహారాజు హర్షాదము	౦	౪	౦	౭
యోగానంద చరిత్ర, యోగగానము...	౦	౪	౦	౭
అద్వైత రహస్యము ...	౦	౪	౦	౭
ఆత్మవీలక్షణసారమును గ్రంథము ...	౦	౬	౦	౭
ఆంధ్రపంచీకరణము ...	౦	౬	౦	౭
విసవశతకము, వేదాంతము ...	౦	౧	౦	౭

ఈరిజిప్టరు గ్రంథముల కొనెడు వారలకు రూ ౧౦౦
కి రూ ౧౦-వంతున కమీషన్ (అనగాతోనీ) యివ్వబ
డు. రూ ౧౦-కు తక్కువగాకొనెడు వారలకు కమీషన్
దదు, తపాలాబిళ్లలు పుచ్చుకోబడవు.

10146

